

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060105

DOM
2014-09-09
Stockholm

Mål nr
P 2118-14

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2014-02-12 i mål nr P 4550-13, se bilaga

KLAGANDE

1. A A

2. P A

MOTPARTER

1. T B

2. Byggnadsnämnden i Kungsbacka kommun

SAKEN

Avvisat överklagande

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Mark- och miljööverdomstolen undanröjer mark- och miljödomstolens dom och Länsstyrelsens i Hallands län beslut den 21 november 2013 (dnr 403-5390-13) samt återförvisar målet till länsstyrelsen för prövning i sak.

2. Mark- och miljööverdomstolen avslår A och P As yrkande om att synska hållas.

Dok.Id 1151248

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

A och P A har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva mark- och miljödomstolens dom och Länsstyrelsens i Hallands län (länsstyrelsen) beslut samt återförvisa målet till länsstyrelsen för prövning i sak.

T B och Byggnadsnämnden i Kungsbacka kommun (nämnden) har bestritt bifall till överklagandet.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

A och P A har anfört bl.a. följande. Det föreligger sådana avvikelser från detaljplanen att detta bör vägas in vid bedömningen av klagorätten. De kommer att drabbas av en väsentlig försämring av havsutsikten i söder. Före byggnationen hade de fri sikt mot havet i söder från hela övre delen av fastigheten. Byggnationen upplevs som en drygt fem meter hög solid mur.

T B har anfört bl.a. följande. Klagandenas fastighet gränsar inte till hans fastighet och ägaren till den mellanliggande fastigheten har inte klagat. Detaljplanen medger byggnationen och det föreligger inte några avvikelser från detaljplanen. Klagandena har endast en begränsad havsutsikt mot söder, den huvudsakliga och vidsträckta havsutsikten är riktad mot nordväst och den berörs inte av byggnationen. Att havsutsikten delvis begränsas mot söder är inte tillräckligt för att klagorätt ska föreligga. Den garagebyggnad som nu är uppförd ska anpassas i höjd (sänkas) för att överensstämma med bygglovet. Att det uppförda garaget överskrider maxhöjden enligt detaljplanen är korrekt men saknar relevans i målet.

Nämnden har anfört att den delar länsstyrelsens och mark- och miljödomstolens motiv till avvisande respektive avslag grundat på att klagorätt inte föreligger.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Beslut om bygglov får enligt 13 kap. 8 § plan och bygglagen (2010:900) och 22 § förvaltningslagen (1986:223) överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom eller henne emot. Enligt praxis anses beslut om bygglov beröra ägare till fastighet som direkt angränsar den fastighet som avses med lovet. Även om en gata eller väg skiljer klagandens fastighet från den i ärendet aktuella brukar rätt att överklaga anses föreligga. Därutöver anses beslutet angå även andra som är särskilt berörda med hänsyn till bl.a. arten och omfattningen av den aktuella åtgärden samt natur- eller trafikförhållandena på platsen.

A och P As fastighet angränsar inte direkt till fastigheten X på vilken, genom nämndens beslut, bygglov för nybyggnad av garage beviljats. Frågan i målet är därmed om de på annan grund kan anses berörda av nämndens beslut på ett sådant sätt att de ska anses ha rätt att överklaga det eller om länsstyrelsen haft fog för sitt beslut att avvisa deras överklagande av nämndens beslut.

Av utredningen i målet framgår att avståndet mellan A och P As fastighet och fastigheten X är förhållandevis kort, cirka 20 m. Vidare framgår att fastigheten mellan deras fastighet och X visserligen är bebyggd men att A och P A, från övervåningen på fastighetens huvudbyggnad, har en relativt fri sikt mot havet i sydlig riktning. Det står också klart att den byggnad som bygglov lämnats för på fastigheten X kommer att inverka på denna utsikt. Detta gäller även om den nuvarande garagebyggnaden sänks för att överensstämma med lämnat lov. A och P A ska således anses berörda av nämndens beslut på ett sådant sätt att de har rätt att överklaga det.

Eftersom A och P A har klagorätt i målet borde länsstyrelsen ha tagit upp deras överklagande till prövning. Mark- och miljödomstolens dom och länsstyrelsens beslut ska därför undanröjas och målet återförvisas till länsstyrelsen för prövning av A och P As överklagande i sak.

A och P A har begärt att besiktning ska äga rum, vilket får förstås som ett yrkande om att syn ska hållas. Utredningen i målet är tillräcklig för den prövning som nu ska göras och det saknas skäl att hålla syn. A och P As yrkande om syn ska därmed avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ulla Bergendal och Peder Munck, tekniska rådet Maria Lotz samt hovrättsrådet Malin Wik, referent.

Föredragande har varit Petter Larsson Garcia.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2014-02-12
meddelad i
Vänernsborg

Mål nr P 4550-13

KLAGANDE

1. A A

2. P A

MOTPART

1. T B

2. Byggnadsnämnden i Kungsbacka kommun

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen Hallands läns beslut den 21 november 2013 i ärende nr 403-5390-2013, se bilaga 1

SAKEN

Avvisat överklagande angående bygglov för nybyggnad av garage på fastigheten X i Kungsbacka kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 255402

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsborg	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: mmd.vanersborg@dom.se	0521-27 02 30	måndag – fredag 09:00-16:00

BAKGRUND

Byggnadsnämnden i Kungsbacka kommun beviljade genom delegeringsbeslut den 19 juli 2013, Tjm § 5583, T B bygglov för nybyggnad av garage på fas-tigheten X. Nämndens beslut överklagades till länsstyrelsen i Hallands län (länsstyrelsen) av A och P A som äger fastigheten Y. Länsstyrelsen beslutade i det överklagade beslutet (se bilaga 1) att avvisa deras överklagande.

YRKANDEN M.M.

A och P A har, som det får förstås, yrkat att mark- och miljödomstolen ska undanröja det överklagade beslutet och återförvisa målet till länsstyrelsen för prövning i sak av deras överklagande. De har även yrkat att mark- och miljödomstolen ska hålla syn. De har i huvudsak anfört följande. Enligt förvaltningslagen får ett beslut överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas. Länsstyrelsen har inte beaktat deras hänvisning till Didón m.fl. och Boverkets rekommendation till byggnadsnämnderna att bedöma den krets som senare har rätt att överklaga ett beslut om bygglov som större än den krets som byggnadsnämnderna är skyldig att underrätta enligt plan- och bygglagen. I tveksamma fall, skriver Boverket, kan det därför vara en god princip att göra en generös avvägning av kretsen berörda. Det beviljade bygglovet med påbyggnaden av ett hobbyrum ovanpå garaget reducerar deras havsutsikt till ett minimum. Påbyggnaden innebär en mycket betydande olägenhet på grund av den slutna karaktär som fasaden mot dem har och den släcker utsikten i såväl höjd- som sidled. Fasaden saknar helt fönster och den höga byggnaden upplevs därför som en drygt fem meter hög mur. Bygglovets miljö- och omgivningspåverkan kvalificerar dem som parter med rätt att överklaga.

De har vidare hänvisat till ett antal rättsfall, en skrivelse från deras granne och ett fotografi.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut. Mark- och miljödomstolen konstaterar inledningsvis att målet är tillräckligt utrett särskilt med hänsyn till de fotografier som finns i utredningen och att syn därför inte behövs.

Mark- och miljödomstolen noterar i likhet med länsstyrelsen att A och P As fastighet inte gränsar till den fastighet som bygglovets avser. Mellan de båda fastigheterna, som ligger drygt 20 meter ifrån varandra, ligger bostadsfastigheten Z. För området gäller byggnadsplan (detaljplan) från 1942 och ändring av detaljplan från 1997. Den byggnation som detaljplanen medger innebär vissa försämringar av utsiktsförhållandena för bakomliggande fastigheter. Detta är en konsekvens av den lagakraftvunna detaljplanen. En sådan försämring avseende havsut-sikt kan därför inte ensam grunda klagorätt för A och P A. I beaktande av detta samt vad som framgår av det fotografi som finns som bilaga A till aktbilaga 6 i länsstyrelsens akt instämmer mark- och miljödomstolen i de skäl som länsstyrelsen har angett för sitt avgörande och konstaterar att den förlorade havsut-sikten är sådan att den får tålas och därför inte grundar klagorätt. (Jämför dock rätts-fallet från Mark- och miljööverdomstolen den 17 december 2013 i mål P 8828-13 i vilket emellertid mellanliggande område utgjordes av allmän platsmark, parkmark.) Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 5 mars 2014.

Alexandra Östberg Giraldo

Hans Ringstedt

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Alexandra Östberg Giraldo, ordförande, och tekniska rådet Hans Ringstedt. Föredragande har varit beredningsjuristen Jennifer Onäng.